

מ"ת (נצרת) 64089-05-24 - רומאן שיבלי נ' מדינת ישראל

מ"ת (נצרת) 64089-05-24 - רומאן שיבלי נ' מדינת ישראל מהוזן נצרת

מ"ת (נצרת) 64089-05-24

רומאן שיבלי

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המוזן בנוף הגליל-נצרת

[26.12.2024]

כבוד השופט אסף זגורי

החלטה

1. לפניה בקשה לעיון חוזר בהחלטת מעצר לפי סעיף 52 לחוק סדר הפלילי (סמכיות אכיפה - מעקרים) התשנ"ו - 1996 (להלן "חוק המעקרים").

2. המבוקש שהוא עזר חדשני בין 13.5.24 ועד ליום 10.7.24 שאז הועבר לתנאי פיקוח אלקטרוני בדירה שכורה בעפולה בפיקוח של אמו.

3. בעת בחלווף 5 חודשים נוספים עותר המבוקש לבטל תנאי הפיקוח (הלכה למעשה הגם שהדבר לא נרשם במפורש בבקשתו) וזאת כדי שיוכל לצאת לעבודה בעסק משפחתי לממכר גלידות המצוי במרקח של מספר מאות מטרים מהדירה בה הוא גר. העבודה האמורה היא בפיקוח של אמו שעובדת אף היא בעסק זה. העסק מצולם 24/7 בצלמות במעגל סגור.

4. ב"כ המבוקש טוען כי יש בחלווף הזמן מאז הר החלטה בדבר העברת המבוקש לתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני כדי להצדיק עיון חוזר בהחלטה. הוא מוסיף, כי במשך הזמן האמור לא נרשמה כל הפרה של המבוקש של תנאי הפיקוח. כןטען כי המפקחת במקום העבודה היא אותה מפקחת שבבית, כי במשך הזמן עד להכרעת הדין בעניינו הוא לפחות עוד מספר חדשים, כי התסקרו שנית במקור בעניינו של המבוקש חיובי ביותר ועל כן יש להיענות לבקשתו.

5. בمعנה לפניה בית המשפט הוודע ב"כ המבוקש כי אכן יציאה לעבודה אינה מתישבת עם הוראת סעיף 22(ד)(1)(ג)(2) לחוק המעקרים, שכן אין אפשרות להוות עזר בתנאי פיקוח אלקטרוני עם פתיחת חלונות ימים וכי הלכה למעשה מדובר בבקשתה להמיר את הפיקוח האלקטרוני בחלוופת מעצר באותו מקום עם אפשרות יציאה לעבודה. לחילופין, היה נכון כי המבוקש ישאר בתנאי פיקוח אלקטרוני ותינתן לו אפשרות לצאת לעבודה לפחות 3 פעמים בשבוע.

6. המשיבה מתנגדת מכל וכל לבקשתה. ראשית, היא טוענת כי לא חלף זמן ניכר המצדיק עיון חוזר בהחלטה ונסמכת על החלטת השופט מינץ בבש"פ 5060/22 הייב מהמוד' נ' מדינת ישראל (נבו 8.8.22). באוטה ההחלטה נדחה ערב על החלטת בית המשפט המחודי שקבע כי חלוף 4 חודשים אינם זמן ניכר בנסיבות העניין. נקבע עוד כי הגדרת פרק זמן מסוים "זמן ניכר" לפי סעיף 52(א) לחוק המעיצרים מבוססת על נסיבות העניין הקונקרטי והיא נעוצה באיזון שבין זכויות הנאשם לבין האינטרסים הציבוריים ובסוגרתו האיזון יש להביא בחשבון לצד חלוף הזמן את חומרת העבירה, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהוגותה במערכת ונסיבותיה האישיות. נטען כי הדברים יפים מכך וחומר מקום שמדובר בעבור עבירות נשק שמצוות בתנאי פיקוח אלקטרוני ועל כן "זמן הניכר" צריך להיות ממשך יותר ביחס לעצור שמצוות במערך מאחורי סוגר ובריח.

7. לאחר שבוחנתי הבקשה והפסיקה ואת נסיבות המקירה, ראוי לנקון להיענות בחייב לבקשתה מהתנאים הבאים:

7.1. ראשית, יש לציין כי הורתת עצור בתנאי פיקוח אלקטרוני אינה מתישבת עם אפשרות יציאה יומיומית לעובדה. על כן המשמעות היא כדי לזכות בהיתר יציאה לעובדה, על המבקש לשכנע תחיליה את בית המשפט כי חל בעניינו שינוי נסיבות המצדיק שניי מעמדו ממי שנตอน במערך בתנאי פיקוח אלקטרוני לשוחרר לחילופת מעצר, לגביו יכול להישקל התרת יציאה לעובדה (בש"פ 1697/81 נайл ג'ובראן נ' מדינת ישראל (נבו 6.3.18) ב**בש"פ 966/16** זידאן נ' מדינת ישראל (נבו 2.16.28)). אין בכך כי אין סמכות לבית המשפט לאשר פתיחת חלון פיקוח לצרכי עבודה, אף הסמכות תופעל בשורה ורק במקרים חריגים ווציא דופן (בש"פ 2296/16 חיל'ג' נ' מדינת ישראל (נבו 15.5.16 ; **בש"פ 6815/16** פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 13.9.16)) יש שקבעו כי "קריעת חלונות" בפיקוח אלקטרוני לצורך עבודה אינה מהוות "חלון" אלא הסרת "קייר שלם" עד כדי כך שהפיקוח האלקטרוני מסודר ממשמעו (בש"פ 9992/17 קואן (נבו 18.1.18)).

7.2. על כן בשלב הראשון יש לעורך בבחינת הבקשה הוא דין בשאלת אם יש להיענות לבקשתה בדבר שינוי סטטוס/מעמד המבקש עצור (בתנאי פיקוח אלקטרוני) לשוחרר לחילופת מעצר.

7.3. לא מצאתי בסיס לטיעון של המשיבה כי חישוב "זמן הניכר" צריך להיעשות באופן שונה לשונה לעצור שמצוות מאחורי סוגר ובריח בין עצור שמצוות בתנאי פיקוח אלקטרוני. זה נחשב לעצור (מאחורי סוגר ובריח) וזה נחשב למעצר (בפיקוח אלקטרוני). בשני סוגי המעוצר הთכלית היא מניעתית - למנוע יציאת העצור מקום מסוים.

7.4. שנית, אני סבור שיש בחולף יותר מחמשה חודשים מאז החלטת המעצר באיזוק אלקטронו, ושבעה וחודשים מאז המעצר כדי ליפול להגדרה של "חולוף זמן ניכר"; להבדיל מהקרה שנזכר בתגובה המשיבה בבש"פ 5060/22 שמדובר היה על נאשם בעבירה רצח, כאן מדובר בעבירה של החזקה והובלת נשק (כלומר יש שינוי מהותי במידה מסווגת הנש��ת מהנאשם במקרה הנזכר בין המבחן וכך). שם היה מדובר על חולוף 4 חודשים. כאן מדובר על חולוף 7 חודשים מזמן המעצר ומעל 5 חודשים מאז הפיקוח האלקטרוני. כאמור בבש"פ 3707/19 מדינת ישראל נ' פוגל (נבו 11.6.19), ככל שהליך העיקרי מתארך, נקודת הזמן שבין האינטראס של בטחון הציבור ומיצוי ההליכים עם הנאשם לבין זכות הנאשם לחירות וחזקת החפות עשויה לשנתנות וחולוף הזמן הוא פקטור חשוב, שימושקו הולך ועולה ככל שתקופת המעצר מתארכת.

7.5. שלישיית, יש לציין, כי מדובר במקרה שבו אין כל הפרה של תנאי המעצר בפיקוח האלקטרוני במהלך תקופת לא מבטלת של מעל 5 חודשים.

7.6. רביעית, בשובי לבחון את תסkieר המעצר בעניינו של המבחן עוללה כי מדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, בעל שירות צבאי, נעדר מאפיינים אנטי-סוציאליים מושרים בעלי יציבות תעסוקתית עד למעצרו. בעוד שההتسkieר סבר שאמו לא תוכל לשמש גורם סמכות ופיקוח כלפי המבחן, הנטיון של 5 החודשים האחרונים הוכיח אחרת. רוצה לומר, כי מדובר במקרה שבו גם הפען השלילי או זהירות יותר של הערכת שירות המבחן אינו מצדיק עוד הותרה במעצר.

7.7. נשוב ונבחן עלות המעצר; אין חולוק שהעילה היחידה במקרה הנוכחי היא עלית המוסכנות (אין חשש לשיבוש שעה שמדובר באישום המבוסס על עדויות שוטרים). גם בהקשר זה של המוסכנות, יש לקחת בחשבון שאין טענה לשימוש בנשק, אין טענה לירי, אין טענה להחזקת מושחתת בנשק ומדובר במקרה אחד העיקרי באישום לפיו נצפו המבחן ואדם נוסף נסע ברכב באחד היערות בסביבה כשהם משלייכים חוץ שלאחר מכן התברר שמדובר באקדח. אני סבור שהעובדת שהמשיב מצוי במעצר בתנאי פיקוח אלקטронי במשך 5 חודשים ואין כל הפרה /או הישנות עבירות בצד מאפיינוי של המבחן הוכיחו שמדובר בתנאים שיש בהם כדי להפיג מסוכנותו של המבחן ככל שישנה בתנאי חולופת מעצר בית.

7.8. אף כאשר ניגשים לבחינת הצעת המבחן בעניין מקום העבודה מגלים כי מדובר בדוקן גליה במקומות מוסדר (מתחים קניות עמוק סנטר בעפולה), כי מדובר בעסק משפחתי שהמבחן גם עבד בו בעבר. מדובר במקומות שבו הוא ישייך להיות בפיקוח של אמו שעובדת באותו מקום. המקום מצולם בצלמות במצלמות במצלמות סגור 24/7 עם התcheinיות של המבחן כי המצלמות יפעלו תמיד ומתן גישה לרשותו אכיפת החוק. המקום עצמו לא מאוחר ממוקם הימצא אותו הנוכחי של המבחן (דירה שכורה במרקח מספר מאות מטרים מבית העסק). אני רואה חשש בכך שהמבחן יבוא ברגע עם הציבור הרחב. בנסיבות האישום המיחסו לו, לא סיכון באופן מיידי את שלום הציבור, לא פועל במקומות הומה קהיל וללא מצאת קשור בין נסיבות ביצוע העבירה לבין החשש כי יבוא ברגע עם קהל, מה גם שהמקום מצולם 24/7. مكان שאין סבור שיש בהצעת המבחן להפסיק דעתו של בית המשפט כי אין בהענות למבחן משום סיכון בטחון הציבור חרף העבירה המיוחסת למבחן.

7.9. הצד כל אלה, אני בוחלת לocket בבקשתו כי מדובר בעבירה נשק המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית ואף סברתי כי אין מקום לאיזוק אלקטронו עת הגישה>bבקשה למעצר עד לתום ההליכים, אך עם חולוף הזמן ובשים לב להחלטת בית המשפט העליון שנינתנה בעניינו של המבחן, אני סבור כי בנסיבות המיחוזות של העניין ניתן להשיג התכליות המונעתית של המעצר באמצעות מעצר בית.

8. כאמור כל האמור, אני נעתר לבקשת המבחן, ומורה על ביטול האיזוק האלקטרוני והעברטו לערעום של משוחרר בחולופת מעצר בית (באותם תנאים בהם קודם) ומતיר לו לצאת ממעצר עד לתום ההליכים לצרכי עבודה בלבד בפיקוח אימו בבית העסק המשפחתי במתחם עמוק סנטר עפולה ביום א'-ה' בין השעות 08:00 עד 18:00 וביום ו' בין השעות 08:00 עד 08:15. אני מחייב את המבחן ואמו לאפשר גישה בכל עת לרשותו אכיפת החוק לצלמות במצלמות סגור בית העסק ומחייבים לוודא כי המצלמות עובדות ומקלילות מדי 24 שעות.

9. לבקשת המדינה אני מעכב ביצוע ההחלטה למשך 48 שעות. ככל שהמדינה תודיע שבכונתה לערור על ההחלטה עיכוב הביצוע יהיה עד להכרעה בערר. ככל שהמדינה תודיע בתוך 24 שעות שאין בכוונתה לעורר, יבוטל עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ה, 26 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.